

विष्णोः विष्णुमूर्तिर्वेनोपचरितस्य हविर्धानमण्डपस्य रराटमसि ललाटस्थानीयो
 ऽसि ॥ ॥ का° [८.४.१६.] विष्णोः श्रुते स्थ इत्युद्गाय्याविति । उद्गाय्यौ रराटप्रा-
 तावुपस्पृश्य वाचयेदित्यर्थः । हे रराट्यतौ युवां विष्णोः विष्णुनामकस्य हविर्धा-
 नमण्डपस्य श्रुते स्थः ओष्ठसंधिद्वये (२६.) भवयः ॥ ॥ का° [८.४.१८.] दार्याः प-
 रिषीव्यति लस्पृजनिप्रतिहृतया रज्ज्वा विष्णोः स्यूरीति । बृहत्सूचिसमर्पितया
 रज्ज्वा दारशाखाः सीव्यतीति सूत्रार्थः ॥ हे लस्पृजनि त्वं विष्णोर्हविर्धानस्य स्यू-
 रसि । सीव्यत्यनेनेति स्यूः सूचिः । पिवु तनुसंताने । द्विपि च्छोः शूडनुनासिके
 चेति [पा° ६.४.१९.] वस्योऽदिशः ॥ ॥ का° [८.४.१९.] विष्णोर्ध्रुवोऽसीति ग्रन्थिं
 करोतीति ॥ हे रज्जुग्रन्थे त्वं विष्णोः हविर्धानस्य ध्रुवोऽसि ग्रन्थिर्भवसि ॥ ॥ का°
 [८.४.२१.] प्राग्वच्छाब्दं हविर्धानं निष्ठाप्य वैष्णवमसीत्यालभतऽइति । प्रागग्रैर्व-
 शैर्मण्डपं निर्मायानेन मन्त्रेण स्पृशेदिति सूत्रार्थः ॥ हे हविर्धान त्वं वैष्णवमसि
 विष्णुदेवताकत्वेन तत्सम्बन्धि भवसि । तस्माद्विष्णवे विष्णुप्रीत्यर्थं वा त्वां स्पृशा-
 मीति शेषः ॥ २१ ॥

VI. a. देवस्य वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूजो हस्ताभ्याम् ।

b. आददे नार्यसि । c. इदमहं रजसां ग्रीवा अपिकृतामि ।

d. बृहन्नसि बृहद्वा बृहतीमिन्द्राय वाचं वद ॥ २२ ॥

इत उत्तरमुपरवमन्त्रा देवस्य त्वेत्यस्मात् [का° २६.] प्राक् ॥ का° [८.४.२५:५.
 १.] दक्षिणस्यानसोऽधः प्रउगं खनत्युपरवानश्यादि करोत्यवठवदिति । यथा यू-
 पस्यावठः क्रियते तथात्रायुपरवनामकांश्चतुरो गर्तानभिस्वीकारमारभ्य परिलेख-
 नपूर्वकं कुर्यादित्यर्थः । अवठार्थमभिस्वीकारमेवाह का° [६.२.८.] देवस्य त्वेत्य-
 धिमादयेति । अभिशब्देन काष्ठनिर्मितं खननसाधनमुच्यते ॥ अभिर्देवता । हे
 अश्वे सवितुर्देवस्य प्रसवे वर्तमानः सन्नश्विनोर्बाहुभ्यां पूजो हस्ताभ्यां त्वामाददे
 स्वीकरोमि ॥ त्वं तु नार्यसि खननसाधनत्वेन कर्मापयोगिवान्तराणां पुरुषाणाम-
 नुष्ठातृणां संबन्धिनी भवसि ॥ ॥ का° [६.२.८.] यूपावठं परिलिखतीदमिति ॥
 यदहं चतुरोऽवठान्परिलिखामि । इदमिति विभक्तिव्यत्ययः अनेन परिलेखनेन